

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה בו, וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגיר מותר במזמרת דכפרין לעיל וי"ל דלאו דלאו עיקר קושיא היא דפריך הא תנא ליה רישא אלף עיקריה ארידן קושיא סמך ר' יהודה אוקר בהייאל: ודריי גר דמתור בכהנת ומותר במזמרת. וא"ת מאי פריך והרי הטעם שהוא מותר לפי שלא הוזהרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא דלעולם אמרינן דכהן אסור גירות ומותר אסור ר"ל כל שמונת לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממזרת ונראה לפרש^א הרי גר שנשא בת ישראל שהצט מותרת לכהן ומותרת כממזר כר"א בן יעקב וכו"ג: פריך בסמוך:

דת"ק סבר במזר מאחותו הוי במזר. ואם תאמר הוי משמעט פלוגמיהו ממתי' ופירש הקוגטנס דה"ק כל הגולדים מאיסור ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה בני חייבי כריתות צבני חייבי מיטות עכ"ל ולא נירא דדוחק הוא: לכן פריי דה"ק (כל האסורין לבא בקהל) שאפילו קידושין אין מופסין בזה בני חייבי כריתות מותרין לבא זה בזה כלומר כל שצא מאיסור תפיסת הקידושין דהיינו בני חייבי כריתות וחייבי מיטות דאין קידושין מופסין צהס כולן מותרין לבא זה בזה דקסבר יש ממזר מכל דבר דלא תפי קידושין: **מאי** קא משמע אין תנינא בר' ה' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין, ופירושו כמו מנינא דהו' זמנא דלעילי' דאצבא שאול דהו' ליה למיתניי' התם גבי מילתא דר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו וא"ת אמאי איצטריך למיפוך מנינא לויפוך דר' יהודה אר' יהודה דהכא קאמר ר' יהודה דאין ממזר אלף מחייבי מיתות צ"ד ובמסכת יבמות (דף מט.) קאמר לא יגלה כנף אביו (י"י אריי צאנוטם אביו שהוא כלל) וסמך ליה לא יצא ממזר משמע ר' יהודה נמי דריש סמוכים צמשה תורה (י"ל דר' יהודה סבר התם דאשת אב דכתיב צין לא יקח וצין לא יגלה הוי מותר דהשתא אנוטם אביו לא יקח כדכתיב לא יגלה כנף אביו אשתו מיציעא וא"כ למידרשהו ולומר דלא יצא ממזר דוקא מאשת אביו ולמנא הכי מלא יקח עד לא יגלה דהיינו אשת אביו הוי ממזר טפי לא הוי ממזר:^א

תוס' ר"י הוקן גמ', ומאי ניהו. דלא אריד בהו ברישא דמתי'. זה בזה. לישא ממזרת או שחוקית. אי הכי [וברי]. דהני (וכר) דראי לא אקרי קהל. בן ט' שנים ויום אחד. כלומר בן ט' שלמים ביאתו ביהוה. וכן בת ג' יום אחד פ"י בת ג' דניהו שלמים [וינקח] קצת משנה אחרת. פסולות לכהנת מן הכהונה ומן התרומה, ולויה וישראלית מלינשא לבוהן. כל שזרעו פסול. שמקצת זרעו פסול אפי' שקצתו כשר. כגון גר עממי ומבאני שוכרו פסולי ונקבותיו כשרות. פסול אשה ביאתו ובהו פסול עליה רבינו. וכל שאין זרעו פסול. כלל. כגון מצרי שזרעו הוא דור שלישי הוא אינו פסול אשה בביאתו ובהו פליג ר' יוסי אתיק. פ"אוי צ"ל שנים קצת בשנה אחרת

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה בו, וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגיר מותר במזמרת דכפרין לעיל וי"ל דלאו דלאו עיקר קושיא היא דפריך הא תנא ליה רישא אלף עיקריה ארידן קושיא סמך ר' יהודה אוקר בהייאל: ודריי גר דמתור בכהנת ומותר במזמרת. וא"ת מאי פריך והרי הטעם שהוא מותר לפי שלא הוזהרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא דלעולם אמרינן דכהן אסור גירות ומותר אסור ר"ל כל שמונת לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממזרת ונראה לפרש^א הרי גר שנשא בת ישראל שהצט מותרת לכהן ומותרת כממזר כר"א בן יעקב וכו"ג: פריך בסמוך:

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה מבת שלש שנים ויום אחד ודלא (ב) כר' שמעון בן יוחי מותרין לבוא זה בזה ונוקמה בבת שלש שנים ויום אחד ואפי' לר' שמעון בן יוחי א"כ ימצידה תברה אלא מעמא דבת שלש שנים ויום אחד הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד דמותרת לבא בקהל כהונה לבוא זה בזה הרי פחותה מבת שלש שנים ויום אחד לר"ש בן יוחי דמותרת לבא בקהל כהונה ומותרת לבא זה בזה וכללא הוא דכל האסורים לבא בקהל כהונה מותרין לבא זה בזה והרי אלמנא וגרושה וחללה וזונה דאסורים לבא בקהל כהונה ואסורים לבא זה בזה ותו הא מותר אסור והרי גר (ש)שמותר בכהנת^א ומותר במזמרת אלא אמר רב נתן בר הושעיא ה"ק כל שכהן אסור לישא את בתו ומאי ניהו גר שנשא גירות (וכר) אליעזר בן יעקב מותרין לבא זה בזה וכללא הוא דכל שכהן אסור לישא את בתו מותרים לבא זה בזה הרי חלל שנשא בת ישראל דכהן אסור לישא בתו ואסורין נמי לבא זה בזה לא קשיא (כ) דוסתאי בן יהודה והרי חלל שנשא חללה וכהן אסור לישא בתו ואסור נמי לבא זה בזה ותו הא מותר אסור והרי גר שנשא בת ישראל (וכהן מותר לישא בתו ומותרין לבא זה בזה אלא אמר רב נתן אמר רבה בר אבהו הכא ממזר מאחותו וממזר מאשת איש איכא בנייהו ת"ק סבר (ג) אפי' ממזר מאחותו נמי הוי ממזר ור' יהודה סבר מאשת איש הוי ממזר מאחותו לא הוי ממזר מאי קמ"ל (ד) תנינא איזהו ממזר כל שהוא ובלא יבא דבריו ר' עקיבא שמעון התימני אומר כל שחייבין עליו כרת בידי שמים יהלכה כדבריו ר' יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת ב"ד אלא אמר רבא גר עמוני ומבאני איכא בנייהו והכי קאמר כל האסורים לבא בקהל ומאי ניהו גר עמוני ומבאני מותרין לבא זה בזה אי הכי (מאי ר' יהודה אוקר ה"ק אע"פ שרבי יהודה אוקר גר במזמרת) הני מילי גר דראוי לבא בקהל אבל גר עמוני ומבאני דאין ראויין לבא בקהל לא (ה) תנו רבנן (ו) בן תשע שנים ויום אחד גר עמוני ומבאני מצרי ואדומי כותי ונתין חלל וממזר שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל [פסולות] (ז) ר' יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פסול כל

הכי קאמר כל האסורים לבא בקהל כהונה ומאי ניהו גירות פחותה בו, וא"ת אמאי לא פריך הא תנא ליה רישא דגיר מותר במזמרת דכפרין לעיל וי"ל דלאו דלאו עיקר קושיא היא דפריך הא תנא ליה רישא אלף עיקריה ארידן קושיא סמך ר' יהודה אוקר בהייאל: ודריי גר דמתור בכהנת ומותר במזמרת. וא"ת מאי פריך והרי הטעם שהוא מותר לפי שלא הוזהרו כשרות להינשא לפסולים ולא משום הכשר גר הוא דלעולם אמרינן דכהן אסור גירות ומותר אסור ר"ל כל שמונת לבא בקהל מטעם יחוס אסור ליקח ממזרת ונראה לפרש^א הרי גר שנשא בת ישראל שהצט מותרת לכהן ומותרת כממזר כר"א בן יעקב וכו"ג: פריך בסמוך:

תורה אור השלם 1. לא יבא ממזר בקהל 2. יבא דור עשירי לא יבא 3. יבא בקהל י"י דברים כג ג

הנהגות הב"ח (א) י"י ד' ממזר וי' מיתת ב"ד המי':

מוסף תוספות א. דסמך אהא דמצו למיפוך. ת"י במהרש"א. וע' תוס' הרא"ש שיש לו גירסא אחרת בגמ' ומפרש באופן אחר. ב. דאין לפרש כל האסורים לבא בקהל אמרוהו קאי דר' יהודה נמי הכי אית ליה דכל ממזרים מותרים לבא זה בזה. תוס' הרא"ש. ג. החייבי לאוין נמי אסורים לבא בקהל. שם. ד. כלומר שאנו נדבקין בכל קהל שיש קהל שאין להם בו תפיסת קדושין. שם.

מיטות (א) איכא צניייהו. (ב) לאו צגר איפליגו אלף דקסבר^א יש ממזר מחייבי כריתות וה"ק כל הגולדים מאיסורי ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה (א) הכי חייבי כריתות צבני חייבי כריתות הם ור' יהודה אוקר (ב) לבא חייבי כריתות צבני חייבי מיטות דקסבר אין ממזר אלף מחייבי מיתות וטעמא מפורש ציבמות (דף עט.) סגינא. פלוגתא אחריתי צמתי' צמתי' אחרני ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי צבני יתמי התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו: שהוא כלל יבא. אע"פ שאינו אלף כלל הולד ממזר: כל שחייבין. על אותה ציאה כרת צידי שמים: כל שחייבין עליו מיסא צ"ד. אלף חייבי כריתות לא וטעמא דכילהו מפרש ציבמות (סס.) זה בזה. הם צמזמרים וממזרים צהס: אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר. הני ודאי לא איקרי קהל דהא לא חזו לבא בקהל: (א) ק. כלומר וכולה חד תנא הוא: בן ט' שנים ויום אחד. שהוא גר עמוני וכו' דכתי האי זימנא חזי לציאה: פסלוה. לכהנת מן התרומה ומן הכהונה ולויה וישראלית מלינשא עוד לכהן: כל שזרעו פסול. מן הכהונה פוסל את אשתו מן הכהונה ולקמן מפרש מאי צניייהו: כל

מיטות (א) איכא צניייהו. (ב) לאו צגר איפליגו אלף דקסבר^א יש ממזר מחייבי כריתות וה"ק כל הגולדים מאיסורי ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה (א) הכי חייבי כריתות צבני חייבי כריתות הם ור' יהודה אוקר (ב) לבא חייבי כריתות צבני חייבי מיטות דקסבר אין ממזר אלף מחייבי מיתות וטעמא מפורש ציבמות (דף עט.) סגינא. פלוגתא אחריתי צמתי' צמתי' אחרני ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי צבני יתמי התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו: שהוא כלל יבא. אע"פ שאינו אלף כלל הולד ממזר: כל שחייבין. על אותה ציאה כרת צידי שמים: כל שחייבין עליו מיסא צ"ד. אלף חייבי כריתות לא וטעמא דכילהו מפרש ציבמות (סס.) זה בזה. הם צמזמרים וממזרים צהס: אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר. הני מילי גר דראוי לבא בקהל אבל גר עמוני ומבאני דאין ראויין לבא בקהל לא (ה) תנו רבנן (ו) בן תשע שנים ויום אחד גר עמוני ומבאני מצרי ואדומי כותי ונתין חלל וממזר שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל [פסולות] (ז) ר' יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פסול כל

מיטות (א) איכא צניייהו. (ב) לאו צגר איפליגו אלף דקסבר^א יש ממזר מחייבי כריתות וה"ק כל הגולדים מאיסורי ערוה ממזרים הם ומותרים לבא זה בזה (א) הכי חייבי כריתות צבני חייבי כריתות הם ור' יהודה אוקר (ב) לבא חייבי כריתות צבני חייבי מיטות דקסבר אין ממזר אלף מחייבי מיתות וטעמא מפורש ציבמות (דף עט.) סגינא. פלוגתא אחריתי צמתי' צמתי' אחרני ולמה ליה לרבי למיתני לתרתי צבני יתמי התם לגבי ר' יהושע וכן היה ר' יהודה אומר כדבריו: שהוא כלל יבא. אע"פ שאינו אלף כלל הולד ממזר: כל שחייבין. על אותה ציאה כרת צידי שמים: כל שחייבין עליו מיסא צ"ד. אלף חייבי כריתות לא וטעמא דכילהו מפרש ציבמות (סס.) זה בזה. הם צמזמרים וממזרים צהס: אי הכי אמאי ר' יהודה אוקר. הני מילי גר דראוי לבא בקהל אבל גר עמוני ומבאני דאין ראויין לבא בקהל לא (ה) תנו רבנן (ו) בן תשע שנים ויום אחד גר עמוני ומבאני מצרי ואדומי כותי ונתין חלל וממזר שבאו על הכהנת ועל הלוייה ועל בת ישראל [פסולות] (ז) ר' יוסי אומר כל שזרעו פסול פוסל וכל שאין זרעו פסול אינו פסול כל

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עה.

עין משפט נר מצוה

מו א מיי פייט מהל
אסורי ביאה ה"ב
סמא לאין קבץ טושיע
אהי"ע ס"ב סעי' ו' ובעור
ס"ו ז'
מו ב מיי שם פט"ו הלכה
ז סמא לאין קבץ
טושיע אהי"ע ס"ד סעיף
כ:
ג (מיי שם ה"ב ז' טושיע
אהי"ע ס"ו סעי' ז' ז'
מה ד מיי שם ה"ב
טושיע אהי"ע ס"ד
סעי' כז:

תורה אור השלם

1. בנין אשר יולדו להם
דור שלישי יבא להם
בקהל יי' דברים כג ט

הנהגות הב"ח

(6) ריש"י ד"ה אלמנת וכו'
ספק ספקא. י"ב ע"ש
במזונות עור ס"ה אחר על
ספק ספקא:

מוסף תוספות

א. דק"ל כ"י יוסי דאמר
גר נושא ממזרת. שנילי:
משום דק"ל ליה לתלמודא
ד"ר אליעזר שרי גר
במזונות וכ"ש בספק
מזונות. חוס' הרא"ש וע"י
חוס' ר"ד עור פירושו.

תוס' ר"י הוקן

הכל מור"ם. ה"י תנאי
לפ"ל. אלמנת עישה.
פ"ש מ' שהיא אלמנה
מאיש שהיה כעיסה ספק
מדיעות כ' בעלה הוא
ספק חלל. והר"ם פירש
בקה"ש פ"ט מאסורי
ביאה (הכ"ג) שנתערב
במשפחה ספק חלל או
ספק נתן או ספק
ממזר. והמשיל משפחה
זו (כמשפחה) (כפיסה)
שנתערבה
שכנילוש הקמח. ופירש
ספק ספקא שמא זו
אלמנת ארוה ספק שמא
אינה אלמנתו. ואת"ל
שהיא אלמנתו שמא לא
היה חלל או ממזר. ופסק
המורה (כרשב"ג כ"ט)
פ"ק דתובות. והבא
גריסין רשב"ג ובעדות
(פ"ה מ"ג) בספיא דהאי
מישה גריסין ר"ג והלכתא
בתורה. ור"ש פירש ספק
ספקא (בעלה) היה ספק
והיא באה כמחלו לפיכך
נקרא ספק ספקא. הלל
שונה. בביתא דעשרה
יוחסין ותני דכל האסורין
לבא בקהל מותרים לבא
זה בזה. (א ממזר והאי
בספק. [בדאמרין]
ביבמות (פרק החולץ ל',
א.) ארוסה שעברה.
[ביבמות] פרק אלמנה
(ס"ט, ב.) ושם ביארנו
יפה.

ושניהם לא למדוה אלא מכ"ג בא"מנה. ור"ת מאי קאמר
למדוה מכ"ג והא עיקר דרשה נפקא לן צ"ל אלמנה
לכה"ג (יבמות דף סח.) מני מהיה לאיס זרי' דכיון שנצטלה לפסול לה
פסלה וי"ל דה"ק דלא תיקשי להו מכה"ג בצלמנה דמנינו למילף מיניה
למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה
כדמפרש גמרא בסמוך וכן לריך
לומר דריש מסכת נדה (דף ג.) גבי
שניהם לא למדוה אלא מסוטה:
ובולן מותרין לבא זה בזה. ור"ת
מאי וכולן ופי' בקונטרס
כל האסורין מותרין לבא זה בזה קשה
לר"י דמדי כל האסורין קמי ונראה
לר"י לפ"ש דכל אחד ואחד מותר
במניו והיינו דלא כרבי אלעזר
דמתנין דלדידיה ספקין ספקין
אסור עוד י' לומר ומותרין לבא זה
בזה כסדר דמתני' ונראה דהלכה
כרבי אלעזר דהא רב פסיק כותיה
והלכה כרב באסורי לגבי שמואל^א
ועוד דרצח נמי סבר דהלכה כרבי
אלעזר דפרק החולץ (יבמות דף ז.)
גבי ספק זן ט' לרצח וכן ז'
לאחרון והלכה כרצח: **בבתי דא**
ישא בותיה. ור"ת היאך מסופק מ"ט
והא רבי (א) אליעזר גופיה קאמר
במתנין (לעיל דף עז.) דספקין
בספקין אסור וכותי הוא מן
הספקות כדמתן במתנין ונראה
להר"מ דהכי פירושו שהרי אס'
שניהם ממוזים היתר גמור הוא
ואפילו אס' אחד ממזר (א) והאחד אינו
ממזר מכל מקום גר הוא ומותר
במזונות^א ולא דמי לשאר ספקות
דמתנין דשמוקי ואסופי:
ורבי

שמעון בן גמליאל וקאמר כל שאתה נושא אתה נושא אלמנתו
וכל שאי אתה נושא אתה נושא אלמנתו למעוטי מאי למעוטי
אלמנת עישה שפסולה לכהונה (א) לאפוקי מדהני תנאי (א) דנתן העיד רבי
יהושע ור' יהודה בן בתירא על אלמנת עישה שכשירה לכהונה מאי טעמא
הוי ספק ספקא וספק ספקא לקולא: (א) ודאן בודאן מותר: (א) אמר רב יהודה
אמר רב הלכה כרבי (א) אליעזר כי אמריתא קמיה דשמואל אמר לי הלל
שונה עשרה יוחסין עלו מכבל וכולם מותרים לבא זה בזה ואת אמרת
הלכה כרבי (א) אליעזר ורמי דרב אדרב ורמי דשמואל אדשמואל דאיתמר
(א) ארוסה שעוברת רב אמר הולד ממזר ושמואל אמר הולד שתוקי רב אמר
הולד ממזר ומותר בממזרת ושמואל אמר הולד שתוקי ואסור בממזרת איפוך
רב אמר הולד שתוקי ושמואל אמר הולד ממזר תרתי למה לי צריכא דאי
איתמר בהא בהא קאמר רב משום דרוב כשרים אצלה אבל התם דרוב
פסולים אצלה אימא מודי לשמואל ואי איתמר בהך בהא קאמר רב משום
דאיכא למיתלה בארום אבל בהא אימא מודי לשמואל צריכא ואי בעית
אימא לעולם לא תיפוך ומאי ממזר דקאמר רב לאו מותר בממזרת אלא
דאסור בבת ישראל ושמואל אמר הולד שתוקי דאסור בבת ישראל אי הכי
דיינו דרב אלא מאי שתוקי שמשחקין אותו מדין כהונה פשיטא השתא מדין
ישראל משחקין ליה מדין כהונה מיבעי אלא מאי שתוקי שמשחקין אותו
מנכסי אביו פשיטא מי ידעין אביה מנו לא צריכא דתפס ואי בעית אימא
מאי שתוקי בדוקי שבדוקים את אמו ואומרת לכשר נבעלתי נאמנת כמאן
כר"ג האמר שמואל חדא זימנא (א) דנתן היתה מעוברת ואמר לה מה טיבו
של עובר זה מאיש פלוני וכהן הוא ר"ג ורבי אליעזר אומרים נאמנת רבי
יהושע אומר אינה נאמנת ואמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבן גמליאל

צריכא דאי מהתם הוה אמינא התם רוב כשרים אצלה אבל הכא דרוב פסולים אצלה אימא לא
צריכא תניא וכן (א) רבי אלעזר (א) אומר כותי לא ישא כותית מאי טעמא אמר רב יוסף עשאוהו כגר לאחר
עשרה דורות דתניא גר עד עשרה דורות מותר בממזרת מכאן ואילך אסור בממזרת ויש אומרים (א) עד
שישתקע שם עבודת כוכבים ממנו א"ל אביו מי דמי התם גר ישן וממזרת חדשה אמרי בר ישראל הוא דקא
נסיב ממזרת הכא אידי ואידי כי הדדי נינהו (א) אלא כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר סבר לה כרבי ישמעאל

כל שאשה נושא בסו. לכהן קאמר ולקמן מפרש: מלרי שני איכא
ביניהם. לתנא קמא כל מלרי סתם האסור בקהל קאמר ואפילו שני
ומינו שלישי לאו מלרי קרי ליה דישאל מעליא הוא: **מכהן גדול**
באלמנה. שמינו שמחללה ביאתו כדלפינן לה לקמ"ס (דף עז.) מלא
יחלש) שני חילונין במשמע מדלא כתיב
לא יתן אחד לה ואחד לזרעו ופוסל
את (א) אשה ביאתו: **אף כל כו.**
ומלרי שני ביאתו בעבירה הוי:
גר עמוני ומואבי איכא ביניהם.
לרבי יוסף פוסל דהא י' מורעו
שהוא פסול שהוכריס אסורים אסור
עולם ולרנן שמעון הואיל ונתו
כשרה דעמוני ולא עמונית אלמנתו
נמי כשרה: מה כהן גדול באלמנה
שורעו ממנה פסול. חלל: **אלמנה**
עיסה. כמחובות (דף י"ד.) מפרש
אלמנת ספק חלל שהיה מעורבת
בספקות בעלה היה ספק והיא צאה
מכחו דהיא לא ספק ספקא:
למעוטי אלמנה עיסה. דהואיל דאי
אתה נושא בתו שמא חלל היה ותנן
(לקמן עז.) בת חלל זכר פסולה מן
הכהונה לעולם אי אתה נושא אלמנתו:
ספק ספקא. (א) בעלה היה ספק והיא
צאה מכחו להיפסל: **הלל שונה.**
משנה אחת דברייתא עשרה יוחסין
כו וכל האסורין שבהם מותרין לבא
זה בזה: **ארוסה שעוברת.** ואין ידוע
אם מארוס אס' מאיס אחר: הולד
שקוי. שמא מארוס וכשר שמא
מאחר ופסול: **ורב אמר הולד**
ממזר. ודאי דאמרין מרובא דעלמא
הוא והכל פסולין אלא אלמנה לרב
ספק כולאי משוי ליה כמנא קמא
דאמר ספקין צולין מותר: **דאי**
אימתר כהן. גבי שמוקי דמתנין
הבא מן הפנויה: **ציהו קאמר רב.**
הלכה כרבי אליעזר דאסור בממזרת
משום דרובא הוי כשרים אלא והא
דאסור צנת ישראל משום דשמוקי
הוא: **מדין כהונה.** אס' היה הארוס
כהן: **מי ידעין אביו מנו.** דניפוק
נכסי משאר יורשי של הארוס וייתיב
לאי: **דאפיוס.** נכסי הארוס משמת
ואמר אבי היה ואשמעינן שמואל
דמפקין להו מיניה: הכי גרסינן
הניא וכן רבי אלעזר אומר כו:
עשאוהו כגר לאחר עשרה דורות.
לפי שמתישנו בישראל ונראה כישראל
אסור בפסולות לקהל שמא יאמרו
ישראל נשא פסולה: **הספ.** גבי
גר וממזרת: **גר ישן.** והרואה
אינו מכירו לפניו (א) דקבור שהוא
ישראל הבא מישראלית: **והממזרה**
חדשה. לומר ידועה ויזכרת
לממזרת: **אמרי ישראל נסיב ממזרת.**
הרואה אומר ישראל נושא ממזרת:
אידי ואידי כהדי הוא. (א) ואי גריס
ישנים הם הממזקין את זה
בכשרות ממזקין גם את זו בכשרות:
ר

מצינו שני פסול ורעו
כשה לתיק כיון דהוא
פסול פסולה ביאה. ל"י
ויק' פסול מלרי ואומי
שני. ויתן בעבירה דמכח
(דברים טו) שלישי ולא שני
יבמות ס"ו. גר עמוני.
הוא וכן בני עד ט"ז
העולם פסולין. אלא בני
כשרה דקיימין לן עמוני
ולא עמוני. ל"י יוסף דמ"י
טעמא כול שורע פסול.
הואיל ויש שמעון פסול
פסול. ולי שמעון דמי
טעמא בניה לא פסול
(שם) אלמנת עישה.
עיסה לשון ספק. אלמנת
עיסה שהיא צאה מכח
ספק חלל שנתמע בה ספק
חלל. טען שורע בעל אמו
הראשון לא גמ. ספק קיוב
לו ספק קיוב לה ותם
ומתלא ו' ספק גיוריה
ספק אלמנה. ונראה כהן
והולד משהן ג' זה ספק
חלל. והעיר ר' יהושע על
אלמנתו של זה שהיא כשרה
במחובות (דף.) ארוסה
שעברה רב אמר הולד
ממזר. ודאי דמת רובא
דעלמא שתיין לא ומאיש
אלמנה הוי יבמות ס"ו.

מצינו שני פסול ורעו
כשה לתיק כיון דהוא
פסול פסולה ביאה. ל"י
ויק' פסול מלרי ואומי
שני. ויתן בעבירה דמכח
(דברים טו) שלישי ולא שני
יבמות ס"ו. גר עמוני.
הוא וכן בני עד ט"ז
העולם פסולין. אלא בני
כשרה דקיימין לן עמוני
ולא עמוני. ל"י יוסף דמ"י
טעמא כול שורע פסול.
הואיל ויש שמעון פסול
פסול. ולי שמעון דמי
טעמא בניה לא פסול
(שם) אלמנת עישה.
עיסה לשון ספק. אלמנת
עיסה שהיא צאה מכח
ספק חלל שנתמע בה ספק
חלל. טען שורע בעל אמו
הראשון לא גמ. ספק קיוב
לו ספק קיוב לה ותם
ומתלא ו' ספק גיוריה
ספק אלמנה. ונראה כהן
והולד משהן ג' זה ספק
חלל. והעיר ר' יהושע על
אלמנתו של זה שהיא כשרה
במחובות (דף.) ארוסה
שעברה רב אמר הולד
ממזר. ודאי דמת רובא
דעלמא שתיין לא ומאיש
אלמנה הוי יבמות ס"ו.

כמו א"מ פ"ח מהל
אסורי ביאה ה"ב
טו"ט א"ה"ע סי' ו' סעי'
ה

מוסף רש"י

כוחים גירי אריות.
בספר מלכים (ב ז')
מפרש וישלח ה' בהם
אל האריות, ויחטו
כמיני החם ויבא מלך
אשר נמחה וקא חשיב
שאר מקומות (ב"ק דה"ח)
ומגיריו כדמתיב התם
בגלות שומרון (בבמות ד"ג)
והרי הם כעובדי כוכבים
גמורים (פנדרין פ"ה).
מנין לעובד כוכבים ב"ר
שפסלוה. כהנא מתוומת
איה, וליה וישראל ב"ר
שניאוי, לכן וילי ב"ר
כניס וכסמתי עגליהו היו
אולות בתומוה בשביל
צניעות, ואם לא עליה עובד
כוכבים או עבד פסלה
מתומוה וי"ש מההיא
(יבמות פ"ה). מי שיש
לו אלמנות וגרושין,
כגון ישראל, הוא דמי מת
והרי אין לו ושה לא
בית אביה וכו' (שם). אזי
קורא בה ושה לא בית
אביה מלמס אביה תאכל.
ולא מעמי"ם ועבד (שם)
פ"ה. יצא עובד כוכבים
ועבד שאין לו אלמנות
וגרושין. של מפסולו אם
בה קדושין נשמת אין הם
אלמנות עליה (טו"ט כ"ה).

ורבי ישמעאל סבר לה כ"ע דאמר עובד כוכבים ועבד הבא
ע"ב בת ישראל הולד ממזר. האריך בקונטרס ונריך פירושו
לפירושו מהו האיסור וכו' דהיינו מהשטא דילמא ממזר בן ישראל
ישא כותמת שהיא עובדת כוכבים גמורה שהיא מכונית וכותמת
והיא עובדת כוכבים גמורה מאחר
דכותים גירי אריות" הן ומלאה שממזר
לוקח עובדת כוכבים וא"ת אמאי
אילטרין למימר דקסבר עובד כוכבים
ועבד הבא על בת ישראל הולד
ממזר לימא הולד כשר וי"ש דליכא
למיחש עפי שלא תנשא לעובד כוכבים
(ושמא יש לומר אם הולד כשר א"כ
הוא הולך אחר העובד כוכבים
כדאמר בס"פ דלעיל: (דף ס"ו:)) וליכא
למיחש ילכך אם תנשא לעובד כוכבים
אבל השתא דקסבר הולד ממזר
א"כ הולך אחר אמו וליכא למיחש
עפי שלא תנשא לעובד כוכבים אזי
נמי דע"כ סבר ר"א הולד ממזר
מדחשיב כותי צמת"י כדתי ספיקות
דהיינו ספק (וממזר"י מיהו קשה לפי
לקונטרס דמשמע דזשוס ענין כותי
לא ישא כותמת ולפירושו אם מקבלים
עליהם גירות גמור וליכא למיחש
למידי שהרי גר מותר בממזרת לכך
נראה לר"י לפרש דמי היכי דבנות
ישראל נטמעו בהן ה"י נטמעו בהן
בני ישראל וכיון דקסבר עובד כוכבים
ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר
איכא למיחש שמה אחר מנין ישראל
גמור שנוול מיישראל וישראלית והאחד
שמה ממזר הוא מעובד כוכבים שבה
על בת ישראל" וא"ת היכא אשכחן
דקסבר ר"ע עובד כוכבים ועבד
הבא על בת ישראל הולד ממזר לא
אשכחן צדוס דקמא אלא משום
דלמזר (יבמות דף מ"ט.) יש ממזר
מחייבי לאוין בשלמא עבד אית ביה
לאו דלא יהיה (ק"ש דכ"ה כ"ג) אלא
עובד כוכבים היכן מנינו לאו צביאמו
אדרבה צ"ד של ס"א גזרו עליו
כדכתיב (בראשית לח) הולאזה ותשרף
ואין סברה לומר דעשה מיהא אית
ציה מההוא קרא דהולאזה ותשרף

ר' אלעזר. דלמזר כותי לא ישא כותמת סבר לה כ"ר ישמעאל כ"ר. לא
איתפרש היכא איתמר לא צמשה ולא צביאמו אלא משמעתי דר'
יוחנן ור' יהושע בן לוי דלמזר לקמן שלש מחלוקות צדבר: גירי
אריות פ"ה. והרי הן כשאר עובדי כוכבים שנשאו בנות ישראל: ור'
ישמעאל סבר לה כ"ר עקיבא כ"ר.
דהא חייבי לאוין הן הילכך כותי לא
ישא כותמת דתריהו ספיקי ממוזים
הם דיש לומר בכל אחד מהם הוא
בא מיישראלית הנישאת לעובד כוכבים
והרי הוא ממזר וזו צבה מכונית
וכותמת מעולה אי נמי איפכא:
אלמנה וגרושה. ושה לא בית אביה
מי שיש לו אלמנות וגרושין בה שיש
לו קידושין הוא דלינו פוסלה צביאמו
מלשבו: השתא ממזר הוי. הולד:
מיפסיל צביאה מיבטיא. ולמה לי
האי קרא אלא אין הולד ממזר ס"ל
ואע"ג דלא תפסי ליה בה קידושין.
והא דמתן (לעיל דף ס"ו:) כל שאין לה
עליו קידושין הולד ממזר דוקא צ"ש
לה ולו קידושין ע"י אחרים דומיא
דאשת אז דכתיב לא יבא ממזר
גביה: אע"פ שחלקו צ"ש וצ"ה
בגרות. צ"ש אומרים לרת ערוה
מחייבמת וצ"ה אוקרים ליבס אלא
תינשא לשוק בלא חליה צ"ש דיבמות
(דף י"ג:). מודים זה לזה שאין ממזר
כ"ר. ובני העושים צ"ש ממזרים
לצ"ה הן דהוה ליה בני אשת אח שלא
צמקום מניה שהיא צבת אצל בני
העושים כצית הלל לצ"ש אין צמקום
לפי שהן בני חייבי לאוין שנשאת יבמה
לשוק בלא חליה: שלש מחלוקות צדבר.
בכותים ובהנים האמורים בקרא
שנטמעו בהם: כדכתיב ויעשו להם
מקצותם כהני צמוס. כספר מלכים
(ב ז') גבי כותמים בגלות סנתרוב
שהגלה השבטים צימי הושע בן אלה:
מן הקוים. לשון קוז שהוא פסולת.
ל"א מוקצין הן מן העם לפסול:
ופטורין
שהיו מייבמים את הארוסות
ופטורים

א. סהרין פ"ה: חולין
ג. מה ע"י: ב"ק לח:
יבמות ד"ד ע"ש, ב. יבמות
מ"ה. ע"ש פ"ה: טו"ט
כ"ו. (א) [כתי"י: כותי:
ז"א, ד] [כתי"י: כותי:
לס"ה, ה] יבמות י"ד.
[תוספתא: יבמות פ"א
ה"ב. (א) [לעיל כ"ו: ע"י,
א] [כתי"י: כ"ו: ע"י
מנהר"א: ט] [ג"ס: ז"ל
פ"ה. (ח) י"ד ס"ב, ס"ב,
ע"י. (א) [כתי"י: כ"ו: ע"י
אם ישאלו לעמי"ם. ועין
מהר"א: ט] [כתי"י: כ"ו:
ממוזים. (א) [לעיל דלא
מתיב קדש. ור"ש, ור"ה
מקנה ע"ש. (א) [עין
עבודה וזה לו ע"י,
(א) [כתי"י: כ"ו: ע"י
מ"ל. (א) [לעיל כ"ג,
ט] [יבמות מה ע"י,
פ] [ע"י: מוס' יבמות טו
ע"י ד"ה קט"ו. (א) [וכ"ה
לדרא נישלמי יבמות פ"ו
ה"ו. (א) [ע"י ל"ט פ"ה:
ובתו"ס שם צ"ש ד"ה
ולד.]

תורה אור השלם

- 1. ובת כהן כי תהיה
אלקנה ותרשעה חרע אתן
לה וקבה אל בית אביה
כבערה מלחם אביה
תאכל וכל דך לא יאכל
בו. ויקרא כ"ג
2. ויהיו ידאים את ה'
ורשע לדים מקצותם
כהני בנות יהודי עשים
לקה בבית הבמות.
מלכים ב' י"ז

מוסף תוספות

- א. אי"י איפכא. תוס'
הרא"ש. ב. כדפרשית
לעיל בסוף האומר
כשהולד נקרא על
שם הגויה יצא מכלל
ממזרות. שם. ג. [ד] נמצא
גוי נושא גויה. שם.
ד. כמו שתקין ואוספי.
שם. ה. והוה ליה ישראל
גמור שנשא ממזרת או
איפכא. תור"ס.

וכד' ישבז דלמזר (לעיל דף ס"ה). מן הכל היה עושה ר' עקיבא ממזרים ואפי' מחייבי עשה אין סברא לומר בן דכ"ר ישבז קאמר מאחר
שאינו מפורש ואי משום דכתיב (דברים ו) בתך לא תתן לבנו ובתו לא תתן לבנתו היינו אזהרה לתפיסת קידושין אצל אזהרתו לציאתו
לא שמעין ונריך לומר דכיון דאין קידושין מופסין בהן הוי ממזר דהא צבה תליא כדפי' בס"פ האומר (לעיל דף ס"ו:)) מיהו קשה דה"ל אליבא
דר"ע דומיא דלנוסת אביו דלדידיה לא תפסי קידושי הא לאחריני תפסי שהרי ר"ע מלנוסת אביו יליף דיש ממזר מחייבי לאוין בס"פ
החולץ (יבמות דף מ"ט). דמוקי לא יגלה כפך אביו (אביו) צלנוסת אביו וא"כ הוה ליה למימר דאין ממזר אלא דומיא דלנוסת אביו דכה"ג אמרינן
לשאר תנאים דקסברי בלשנת אב דכתיב מדבר בעיני דומיא דלשנת אב דלדידיה לא תפסי בה קידושין הא לאחריני תפסי וי"ל דעל כהן
ר"ע לא צעי דומיא דלנוסת אביו שהרי קסבר ר"ע יש ממזר אפי' מחייבי לאוין דלאו דשאר כגון עמוני ומואבי ואין בהן דומיא דלנוסת
אביו שהוא לאו דשאר פירוש דקורבה אצל רבנן צעו דומיא דלשנת אביו לכל מילי: השתא ממזר הוי מיפסיל בביאתו מיבטיא. ואם
תאמר תקשה דר' יוחנן אדר' יוחנן דהא שמעינן לר' יוחנן דלמזר צפרק החולץ (יבמות דף מ"ד:) עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר
וא"כ אלמנה וגרושה ל"ל השתא ממזר הוי מיפסיל צביאמו מיבטיא ואר"י הא דלמזר ר' יוחנן משום ר' ישמעאל אלמנה וגרושה היינו
אליבא דר' ישמעאל רביה וליה לא ס"ל) ורבינו שמשון מקו"י פירש דלאו הא צבה תליא ואפשר דליהו ממזר ואפי"ה אינו פוסל צביאמו
דל"כ צפרק דלמזר לכ"ג (שם דף ס"ט.) דפרק לר"ע דלמזר אין קידושין תופסין צביאמו לאוין ומאי כי תהיה לאיש זר כי תבעו
אלמנה וגרושה ל"ל פירוש צלמא לשאר תנאים דלמזר דקידושין תופסין צביאמו לאוין ודרשי כי תהיה הכי אמר רחמנא הך דאית צבעו
היה ומפסי מהאי קרא דנבעלה לפסול לה שפסלה מן הכהונה אצל עובד כוכבים ועבד צבוה היה לא אמו מהאי קרא ולדידהו
אילטרין שפיר אלמנה וגרושה לעובד כוכבים ועבד כדפרש"י הכא משום ר' ישמעאל אלא לר' עקיבא דלמזר אין קידושין תופסין צביאמו
לאוין ודרשי כי תהיה לאיש זר כי תבעו לאיש זר כמו שאר פסולים וא"כ אלמנה וגרושה ל"ל והשתא לא קשה מידי דר' יוחנן אדר'
יוחנן דאע"ג דאית ליה כ"ר עקיבא צבעו כוכבים ועבד דהוי הולד ממזר מיהו לא סבר כותמיה בשאר חייבי לאוין ודרשי שפיר כי תהיה
דאית צבוה היה כמו רבנן דר' עקיבא וא"כ אילטרין אלמנה וגרושה לעובד כוכבים ועבד מיהו הלשון ק"ק דקאמר השתא ממזר הוי כו'
הוה ליה למימר אלמנה לגמרי לא צבעו צפרק אלמנה (שם דף ס"ט.) ונראה לעי"ש הכי השתא ממזר הוי צבעו כוכבים ועבד
כמו שאר פסולים שפסול צביאמו מיבטיא כמו בשאר פסולים דכי תבעו וא"כ אלמנה וגרושה ל"ל מבי תבעו נפקא והר"ר צלמנה מטריווא"ש
מיישב הכי השתא ממזר הוי צבעו כוכבים וא"כ צביאמו ציאה ולא הוי צביאמו צמהה דהולד אין ממזר) מיפסיל צביאמו מיבטיא כמו שאר פסולין:
שאין ממזר אלא מאיסור ערוה וענוש ברה. פירוש א"כ לא סבר ר' אלעזר כ"ע ואע"ג דיש מנה התם (דף מ"ד:) דסבר עובד כוכבים
ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר ולא סבר כ"ע דלמזר אין קידושין תופסין צביאמו לאוין מיהו הלשון דקאמר הכא שאין ממזר
אלא מאיסור ערוה וכו' משמע דוקא מהני אצל עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל אין הולד ממזר ולעיל כי פריך ומי סבר ליה
כ"ע והאמר ר' יוחנן משום ר' ישמעאל כו' הוי מני לשנוי דאע"ג דר' ישמעאל לא ס"ל כ"ע דלמזר יש ממזר מחייבי לאוין אפי"ה מני
סבר דעובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר והא דלא תריך ליה הכי משום דלשכחן דר' אלעזר לית ליה עובד כוכבים
ועבד הבא על בת ישראל הולד ממזר לא חש לתרך דברי ר' ישמעאל דהא לא מיימי ר' ישמעאל אלא משום דבריו של רבי אלעזר:
מל"ת

